

Sygn. akt **I C 1571/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Jakubiec
Protokolant:	Justyna Spiewok

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko B. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda K. P. na rzecz pozwanej B. J. kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od powoda K. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 140,20 zł (sto czterdzieści złotych 20/100) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Rybniku.

Sygn. akt I C **1571/15**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 lipca 2017 roku

Powód - K. P. w dniu 8 grudnia 2015 r. wystąpił przeciwko B. J. z pozwem o zapłatę kwoty 8.242,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 7.542,94 zł od dnia 2 lipca 2015 roku a od kwoty 700 zł od dnia wniesienia pozwu a nadto zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wywodził, że strony zawarły umowę o roboty budowlano – remontowe nr (...) w dniu 22 kwietnia 2014 roku. Na mocy umowy powód zlecił pozwanej wykonanie robót budowlano – montażowych, których zakres został określony w § 3 umowy. Prace zlecone pozwanej miały polegać m.in. na wykonaniu projektu wraz z pomiarami otworów okiennych i drzwiowych, wykonaniu stolarki otworowej PCV, załadunku, rozładunku i transporcie stolarki okiennej i elementów dodatkowych. Zgodnie z § 9 umowy strony ustaliły, że powód zapłaci na poczet wykonania stolarki okiennej zaliczkę w wysokości 11.400 zł brutto, co stanowiło 100 % wynagrodzenia brutto. Pozostałą część należności, tj. kwotę 1650 zł za pierwszy etap robót powód miał zapłacić przed dostawą stolarki, a za pozostałe roboty określone w § 6 pkt 2 po dokonaniu protokolarnego odbioru robót.

Zdaniem powoda pozwana nie wykazała należytej staranności przy realizacji postanowień umowy, skutkiem czego wyrządziła powodowi szkodę. Pozwana przy montażu okien doprowadziła do powstania usterek, świadczących o

nieprofesjonalnym i nieprawidłowym wykonaniu umowy, m.in. okna zostały zamontowane wraz z zewnętrzną folią i zapiankowane w taki sposób, że nie można było oderwać folii, która pozostała w murze i na parapecie zewnętrznym, okno kuchenne dostarczono z płytą zamiast szyby, jedno z okien balkonowych zostało dostarczone zniszczone, natomiast w innym brak było szyby, nie wykonano uszczelnień pomiędzy parapetem a oknem zewnętrznym, ponadto wadliwie wykonano montaż drzwi balkonowych albowiem drzwi miały uszkodzone ramiak górny. Powód wskazał nadto, że prace objęte umową nigdy nie zostały ukończone. Na zewnątrz wokół okien pozostawiono dziury, które miały być wykończone obróbką murarską, pozostawiono niewyregulowane okna oraz nie zamontowano w nich klamek. Pozwana doprowadziła również do powstania licznych uszkodzeń na posesji powoda: uszkodzona została boazeria na korytarzu na piętrze a także drzwi zewnętrzne oraz posadzka z marmuru.

Powód wskazał, że zapłacił pozwanej w całości wynagrodzenie w skazane w § 9 ust. 1 umowy z dnia 22 kwietnia 2014 roku, stwierdzone fakturą VAT. Jednakże wobec wadliwego wykonania umowy odmówił podpisania protokołu zdawczo – odbiorczego. Ponadto w dniu 11 czerwca 2014 roku zgłosił reklamację i zastrzeżenia dotyczące jakości wykonanych prac oraz wyznaczył pozwanej siedmiodniowy termin do udzielenia odpowiedzi, czy w jaki sposób zostaną usunięte usterki, jednak bezskutecznie. Powód przyznał, że otrzymał odpowiedź od pozwanej ale dopiero w dniu 26 czerwca 2014 roku, tj. w momencie, gdy powód przystąpił samodzielnie do usuwania usterek. Ponadto powód odmówił zapłaty faktury nr (...) z dnia 13 czerwca 2015 roku wystawionej przez pozwaną tytułem usługi remontowo – budowlanej z powodu nieprawidłowego wykonania usługi.

Na kwotę dochodzoną pozwem składa się koszt usunięcia usterek i naprawy uszkodzeń wraz z wymianą niektórych okien, zgodnie z prywatną opinią rzeczoznawcy sporządzoną na zlecenie powoda, tj. kwotę 7.542,94 zł. Powód domaga się nadto zwrotu wydatków poniesionych na sporządzenie opinii w kwocie 700 zł

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej biernej pozwanej oraz bezzasadności roszczenia. Wskazała, że umowa nr (...) z dnia 22 kwietnia 2014 roku została zawarta pomiędzy powodem z F. P.U.H. (...) o nr NIP (...), prowadzoną przez Z. J. a nie B. J., która była jedynie jego podwykonawcą. Strony postępowania nie łączył zatem żaden stosunek prawny. Niezależnie od powyższego pozwana podniosła nadto, iż zakres robót określony w umowie został niemal w całości wykonany, poza montażem uszkodzonej szyby i wyregulowaniem zamontowanych okien, co powód uniemożliwił.

Na rozprawie strony podtrzymały w całości uprzednio zajęte stanowiska.

Sąd ustalił:

W dniu 22 kwietnia 2014 roku powód zawarł z firmą produkcyjno – usługowo – handlową (...) o nr NIP (...) w R. umowę nr (...) o roboty budowlano – remontowe na nieruchomości przy ul. (...) w R.. W imieniu Z. J. umowę podpisał z powodem jego syn – D. J.. Przedmiotem umowy było wykonanie projektu wraz z pomiarami otworów okiennych i drzwiowych, wykonanie stolarki otworowej PCV, załadunek, rozładunek i transport stolarki okiennej i elementów dodatkowych do nieruchomości powoda. Zakresem robót strony objęły także przygotowanie, oznakowanie i zabezpieczenie miejsca wykonywania robót zgodnie z przepisami BHP, demontaż bez odzysku istniejącej stolarki oraz parapetów oraz złożenie ich w miejscu wskazanym przez zlecającego w obrębie obiektu lub ich wywóz na koszt zlecającego, montaż stolarki okiennej, uprzątnięcie miejsca wykonywania robót, sporządzenie protokołu odbioru wykonanych robót i jego przedstawienie do akceptacji zlecającemu (powodowi). W myśl § 4 umowy podwykonawcą robót była firma usługowa (...) II B. J. o nr NIP (...). Powód natomiast zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia na rzecz kontrahenta kwoty 11.400 zł za wykonanie stolarki PCV oraz 1650 zł za montaż umówionej stolarki oraz demontaż. Dostarczenie stolarki powodowi miało nastąpić do dnia 14 czerwca 2014 roku po wcześniejszym uregulowaniu przez zamawiającego całości zapłaty za stolarkę. Zgodnie z umową roboty budowlano – montażowe miały się odbyć w dniach: 9 – 14 czerwca 2014 roku 14. Zgodnie z § 8 umowy odbiór wykonanych robót nastąpić miał w obiekcie zamawiającego, udokumentowany w formie protokołu zdawczo – odbiorczego podpisanego przez obie strony umowy. Strony zgodnie ustaliły, że nieusprawiedliwiony przez powoda brak odbioru robót w terminach określonych w umowie będzie równoznaczny z przyjęciem robót bez zastrzeżeń. Ewentualne zastrzeżenia do wykonanych robót

powód mógł zawrzeć w protokole odbioru, co stanowiło podstawę do wdrożenia procedury reklamacyjnej. Za nadzór nad wykonaniem robót, dokonanie ich odbioru i podpisanie protokołów odbioru odpowiedzialny był powód a ze strony wykonawcy – A. N..

dowód: umowa o roboty budowlano – montażowe nr (...), zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej, zeznania świadka Z. J., zeznania świadka D. J., zeznania świadka M. P. (1)

W tym samym dniu powód uiścił gotówką zaliczkę w kwocie 11.400 zł zgodnie z fakturą wystawioną przez F.U. (...) B. J. w R..

dowód: faktura VAT (...), dowód wpłaty z dnia 22 kwietnia 2014 roku, przesłuchanie powoda;

W dniu 2 czerwca 2014 roku powód został poinformowany, że następnego dnia będą dostarczone okna. Pomieszczenia w budynku mieszkalnym zostały zabezpieczone częściowo przez powoda a częściowo przez montażystów.

W dniu 3 czerwca 2014 roku dostarczono do powoda zamówione okna. Przy odbiorze był obecny m.in. powód i jego żona M. P. (1). Po sprawdzeniu okien okazało się, że w jednym zamiast szyby wstawiona jest płyta zastępcza. O powyższym powód niezwłocznie poinformował D. J.. W ciągu dwóch dni nastąpił montaż okien poza oknem bez szyby. Pozostałe okna zostały zamontowane wraz z folią zabezpieczającą. Nie umieszczono w nich klamek ani nie wyregulowano okien. Powód zażądał od D. J. dostarczenia nowego okna z fabrycznie zamontowaną szybą i do tego czasu odmówił wydania ramy okiennej z płytą. Od przedstawiciela producenta okien O. - E. Z. żona powoda – M. P. (1) uzyskała informację, że jedno okno zostało wydane przez producenta bez pakietu szybowego. Był to wynik nieumyślnego uszkodzenia na hali produkcyjnej. Zostało zabite płytą PCV Jednocześnie E. Z. zapewniła, że brak szyby nie wiąże się z utratą gwarancji ani nie powoduje pogorszenia właściwości okna. Szyba jest najbardziej wymiennalnym elementem okna. Odbywa się to przez odbicie listwę przy szybowych i wymianę pakietu szybowego . E. Z. poinformowała ją, że jest to normalny aspekt działalności reklamacyjnej. Ostatecznie M. P. (1) zgodziła się na wprawienie właściwej szyby, jednak kiedy po paru dniach zjawili się montażyści, powód nie zgodził na dokończenie prac w tym zakresie.

dowód: oświadczenie z dnia 4 czerwca 2014 roku, oświadczenie z dnia 5 czerwca 2014 roku, umowa gwarancyjna na okna, zeznania świadków: Z. J., D. J., M. P. (1), E. Z., Ł. P., M. P. (2), przesłuchanie powoda

Z prywatnej opinii technicznej rzeczoznawcy J. G., sporządzonej na zlecenie powoda wynika, że sam montaż okien rzeczoznawca uznał za wystarczający, natomiast stwierdził liczne usterki i uszkodzenia przy wykonaniu prac.

dowód: prywatna opinia techniczna J. G.

Z powodu wad towaru oraz źle wykonanych robót montażowych powód odmówił podpisania protokołu zdawczo – odbiorczego. Pismem z dnia 11 czerwca 2014 roku poinformował o powyższym pozwaną i wezwał ją do prawidłowego wykonania umowy. Zarzucił w nim szereg nieprawidłowości związanych z wykonanymi robotami, a w tym: niedokładne osadzenie okien, pozostawienie ich bez wyregulowania i bez klamek, montaż okien wraz z folią zabezpieczającą, brak uszczelnień, nienależyte zabezpieczenie pomieszczeń, skutkujące licznymi uszkodzeniami oraz dostarczenie jednego okna zniszczonego a drugiego bez szyby.

dowód: pismo z dnia 11 czerwca 2014 roku, przesłuchanie powoda,

W dniu 13 czerwca 2014 roku pozwana wystawiła na powoda fakturę VAT za wykonane prace na kwotę 1.450 zł, jednak powód ją zwrócił bez zapłaty.

dowód: faktura VAT (...) wraz z pismem powoda

Następnie powód zlecił naprawę uszkodzeń innej firmie.

dowód: przesłuchanie powoda, zeznania świadka M. P. (2)

Pozwem z dnia 18 sierpnia 2014 roku B. J. wniosła o zasądzenie od K. P. kwoty 1.450 zł wraz z odsetkami ustawowymi z tytułu wykonanych prac wynikających z umowy z dnia 22 kwietnia 2014 roku. Sprawę zarejestrowano pod sygn. Akt II Nc 3312/14 (następnie I C 139/15). Wobec skutecznego cofnięcia pozwu, postępowanie umorzono.

dowód: dokumenty znajdujące się w aktach I C 139/15

Pismem z dnia 23 czerwca 2015 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 7.542,94 zł tytułem kosztów poniesionych przez powoda w związku ze zleceniem innej firmie wykonania prac naprawczych w tym wymianą dwóch okien, jednak bezskutecznie.

dowód: wezwanie z dnia 23 czerwca 2015 roku

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w sprawie, zeznań świadków: E. Z., M. P. (2), Z. J. i częściowo przesłuchania powoda, zeznań świadków: M. P. (1), D. J., Ł. P., tj. w zakresie, w którym pokrywały się z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie, w szczególności treścią złożonych dokumentów.

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd poddał ocenie legitymację procesową pozwanej.

Stosownie do brzmienia art. 647 kc i następnych przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. W umowie strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub z pomocą podwykonawców. Umowa o roboty budowlane pomiędzy wykonawcą i inwestorem powinna być stwierdzona pismem, zaś co do umowy pomiędzy wykonawcą i podwykonawcą forma pisemna jest zastrzeżona pod rygorem nieważności.

W razie wątpliwościyczytuje się, iż wykonawca podjął się wszystkich robót objętych projektem stanowiącym część składową umowy.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, Sąd uznał jako bezsprzeczny fakt, że powód zawarł w dniu 22 kwietnia 2014 roku umowę nr (...) o roboty budowlano – remontowe z firmą produkcyjno – usługowo – handlową (...) o nr NIP (...) w R. na wykonanie prac na nieruchomości przy ul. (...) w R.. W imieniu Z. J. umowę podpisał z powodem jego pełnomocnik - syn – D. J., co było okolicznością bezsporną w sprawie. Zatem niezależnie od tego, czy prace objęte umową wykonał wykonawca czy też inny podmiot to Z. J. prowadząc działalność w ramach F. P.U.H. (...) odpowiada wobec powoda za realizację umowy.

Art. 474 kc nie przewiduje wyjątków od odpowiedzialności za działanie innych osób, odnośnie zleconych im czynności. Zgodnie z treścią cyt. przepisu dłużnik odpowiedzialny jest jak za własne działanie lub zaniechanie za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza. Przepis powyższy stosuje się także w wypadku, gdy zobowiązanie wykonywa przedstawiciel ustawy dłużnika. Niezależnie zatem od tego, czy istniała jakaś pisemna umowa pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą - F.U. (...) B. J. w R. (taki dokument nie został złożony w sprawie) to Z. J. ponosi wobec powoda odpowiedzialność za realizację umowy z dnia 22 kwietnia 2014 roku. Natomiast pozwanej nie łączył z powodem żaden stosunek prawny. Odpowiedzialności pozwanej nie można z całą pewnością wywodzić z faktu uprzednio prowadzonego postępowania z powództwa B. J. przeciwko K. P. o zapłatę za wykonaną usługę montażu okien a które to postępowanie zostało umorzone na skutek cofnięcia powództwa. Po pierwsze tamto postępowanie to była odrębna sprawa, po drugie

roszczenie B. J. było oparte w tamtej sprawie o przepis art. 647¹ § 5 kc, przewidujący solidarną odpowiedzialność m.in. inwestora za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Postępowanie II C 139/15, w tym również sposób jego zakończenia, pozostaje natomiast bez wpływu zarówno na ocenę legitymacji procesowej pozwanej jak i w ogóle zasadność roszczenia w niniejszej sprawie. Potwierdza jedynie, że prace montażowe na nieruchomości przy ul. (...) w R. w ramach realizacji umowy z dnia 22 kwietnia 2014 roku wykonała firma pozwanej, czego żadna ze stron nie kwestionowała.

Stąd w ocenie Sądu chybiony był wybór dokonany przez powoda w niniejszej sprawie w zakresie osoby pozwanej. Firma prowadzona przez Z. J. oraz firma (...) figurowały w ewidencji działalności gospodarczej jako dwa odrębne przedsiębiorstwa.

Odnosząc się do kwestii merytorycznych, podnieść w pierwszej kolejności należy odmowę podpisania przez powoda protokołu zdawczo – odbiorczego, który zgodnie z wolą stron umowy z dnia 22 kwietnia 2014 roku stanowił podstawę wdrożenia procedury reklamacyjnej. W nim zamawiający (powód) powinien zawrzeć wszystkie zastrzeżenia co do wykonania umowy, czego jednak nie uczynił. W razie nieusprawiedliwionego przez zlecającego braku odbioru robót w terminach określonych w umowie, strony ustaliły, że będzie jednoznaczny z przyjęciem robót bez zastrzeżeń. Zauważyć także należy, że powód w oświadczeniach z dnia 4 i 5 czerwca 2014 roku, podniósł jedynie brak szyby w jednym z okien, nie wskazywał żadnych innych zastrzeżeń ani odnośnie jakości dokonanego montażu ani ewentualnych uszkodzeń. Uczynił to dopiero w dniu 11 czerwca 2014 roku w kolejnym oświadczeniu, skierowanym do pozwanej, w którym wskazał szereg nieprawidłowości wynikających z prywatnej opinii sporządzonej przez rzeczoznawcę i w którym dopiero wezwał pozwaną do wymiany uszkodzonych okien na nowe i ponownego prawidłowego montażu. W poprzednich oświadczeniach powód podnosił jedynie zastrzeżenia co do braku szyby w jednym oknie, natomiast w wezwaniu z 23 czerwca 2014 roku zawarł nadto, niezależnie od innych uwag, nadto fakt uszkodzenia okna balkonowego.

Zdaniem Sądu dostrzeżenie przez powoda nieprawidłowości w realizacji usługi nie stanowiło usprawiedliwionej przyczyny braku odbioru prac i podpisania protokołu, który, niezależnie od przepisów ustawowych w tym zakresie, zgodnie z umową stanowić miał podstawę reklamacji. Nie bez powodu ustawodawca przewidział formę pisemną dla tego rodzaju umów, lecz aby strony dokładnie określiły wzajemne zobowiązania wynikające z umowy, tym bardziej że roboty budowlane (czy budowlano – montażowe) wiążą się często z niemalą inwestycją finansową. Forma pisemna służy nadto ochronie przed nieuczciwym kontrahentem. Skoro zatem strony zgodnie postanowiły o konieczności protokolarnego odbioru robót, to fakt stwierdzenia usterek przez jedną ze stron nie być uznany za usprawiedliwioną przyczynę braku odbioru robót. Formy tej nie spełnia pismo powoda z dnia 11 czerwca 2014 roku, które jest wyłącznie jednostronnym oświadczeniem powoda. Aktualne orzecznictwo Sądu Najwyższego stwierdza, że w myśl art. 647 kc inwestor zasadniczo jest zobligowany do protokolarnego odbioru robót, w którym konieczne jest zawarcie ustaleń dotyczących jakości wykonanych prac, w tym ewentualnego wykazu wszystkich ujawnionych wad wraz z terminami ich usunięcia lub oświadczeniem inwestora dotyczącym wyboru innego uprawnienia przysługującego mu z tytułu odpowiedzialności wykonawcy za wady ujawnione przy odbiorze. Odmowa odbioru będzie miała uzasadnienie tylko w sytuacji, gdy przedmiot zamówienia został wykonany niezgodnie z projektem lub zasadami wiedzy technicznej albo wady są na tyle istotne, że obiekt nie nadaje się do użytkowania. Należy przy tym rozróżnić sytuację niewykonania zobowiązania z nienależyтым wykonaniem zobowiązania, kiedy zachowanie dłużnika jedynie w części jest niezgodne z treścią zobowiązania. Wskazać w tym miejscu wypada, że już choćby z załączonej przez powoda prywatnej opinii wynika, że rzeczoznawca wprawdzie przedstawił uwagi co do jakości wykonania usługi, jednak montaż został uznany za wystarczający, z kolei co do faktu braku szyby w oknie, Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. Z., która jako przedstawiciel producenta okien wyraźnie podkreśliła, że późniejsze wprawienie szyby nie skutkuje utratą gwarancji. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że M. P. (1) zgodziła się pierwotnie po rozmowie z E. Z. na wymianę szyby. Co do innych prac, a w tym zwłaszcza osadzenia okien, Sąd przyjął na podstawie zapisów umowy z dnia 22 kwietnia 2014 roku, że przedmiotem zamówienia było jedynie osadzenie okien na tzw. „pianę”. Taki zapis wprost znalazł się z przedmiotowej umowy. Sąd nie dał wiary w tym zakresie zeznaniom M. P. (1), że ustnie umówili się firmą pozwanej na obróbkę zewnętrzną, natomiast świadek nie zauważyła, że powyższe nie zostało ujęte w umowie.

Przeżytemu przesłuchanie powoda, który stwierdził, że zgodnie z umową okna miały być tylko przygotowane do obróbki. Ponadto z zeznań świadka Ł. P. – pracownika pozwanej wynika, że obróbkę miał wykonać poza umową, prywatnie. Pozostałe usterki oraz uszkodzenia obiektu, nawet jeśli zostały spowodowane przez firmę pozwanej, świadczą niewątpliwie o braku staranności przy wykonaniu usługi, z kolei odnosząc się do pozostawienia przez monterów folii zabezpieczającej na oknach, powszechnie wiadome jest, że takiej folii nie należy ściągać przed montażem okna, ponieważ ma ona właśnie chronić je przed ewentualnymi uszkodzeniami w trakcie osadzania okna. Powyższe wynika także z zeznań E. Z. jak i umowy gwarancyjnej na okna, gdzie wręcz znajduje się zapis, że w przypadku wcześniejszego usunięcia folii ochronnej należy na czas montażu ponownie zabezpieczyć okna.

Niezależnie jednak od omówionych kwestii merytorycznych, które mają uboczne znaczenie, zasadniczym powodem oddalenia powództwa był brak legitymacji procesowej strony pozwanej, której nie łączył z powodem żaden stosunek prawny. Roszczenie z powodu nienależytego wykonania umowy mogło powodowi przysługiwać, ale wobec kontrahenta umowy – wykonawcy, tj. Z. J., który następnie mógłby ewentualnie dochodzić z tego tytułu swoich roszczeń od B. J..

Z tego względu Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy, który wobec ustalenia braku legitymacji biernej pozwanej zwiększyłby niepotrzebnie koszty postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jako w pkt 1 sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na art. 98 kpc (pkt 2 i 3).

R., dnia 25 lipca 2017 roku